

„Zo'n stukje", benadrukt hij nog maar eens. En juist dat verschil is de basis voor de opmars van wat eens een modale vierde klasser was, denkt Johan Middelkamp. „Alle spelers in het eerste komen iets tekort om de absolute top te kunnen halen. Daarom is het elftal bij elkaar gebleven, wat onze kracht is. Had Herman Hegeman ook snelheid gehad, dan had hij hier niet meer gevoetbald. En had Anis Joël ook kunnen scoren..." Als om zijn woorden te onderstrepen keerde Hans Galgenbeld terug van zijn avontuur in het betaalde voetbal. „We vonden het leuk dat Hans naar De Graafschap kon. Het wordt echter niet geaccepteerd bij De Zweef als je naar een gelijkwaardige vereniging verhuist. Je kunt er donder op zeggen dat zoiets je ook onder je neus gewreven wordt".

Enter en Vriezenveen a in greep van streekduel

1 NOVEMBER 1985.

Dat ondervond Johan Middelkamp aan den lijve. Want het debuut van De Zweef in de eerste klasse was voor de sluitpost min of meer een rampjaar. „Dat seizoen ben ik door een hel gegaan hier. Als ik een boek zou schrijven over alles wat ik heb moeten aanhoren, dan slaap je nooit meer". Maar dat is voorbij en Middelkamp staat nu gelouderd en gehard onder de lat bij de hoofdklasser, waar hij al twintig jaar lid van is. „Ik weet wat ik kan en wat ik niet kan. Dat laatste laat ik achterwege. Ballen tegenhouden kan ik, dat weet ik van mezelf. Ik sta niet vijf jaar voor de slauwekul in het eerste".

Middelkamp gaat tijdens de wedstrijd niet zo vaak naar de grond. Hij voelt situaties goed aan. „Daarom ben ik misschien niet zo'n mooie keeper om te zien. Ik duik weinig, sta vaak op de goede plek en het lijkt allemaal heel simpel wat ik doe.

Maar zulke keepers staan wel vaak tot op hoge leeftijd onder de lat. Want wat dook een Dino Zoff nou, of een Jan Jongbloed. Trouwens, laat ik dat niet vergeten. Een goede wisselwerking met de verdediging is ook heel belangrijk. En die steekt bij De Zweef gedegen in elkaar".

Waarmee Johan Middelkamp dus zelf terugkomt op De Zweef. „Enorm fanatiek", omschrijft hij de selectie. „Het is verstandiger om tijdens de training scheenbeschermers te dragen, dan in het veld", bezweert Middelkamp. Om direct daarop in de lach te schieten als hij denkt aan het pure amateurisme van de Nijverdalse hoofdklasser. „Die gasten uit Sneek keken hun ogen uit bij ons in de kantine, toen wij voor onze prestatie een pilsje van de club kregen". In dat duel ging Johan Middelkamp volgens ooggetuigen niet vrij uit bij twee tegenstanders. „Tja", zegt hij, „ik zat er die avond toch nog wel mee, maar zie ik er de dag erna niet meer van. Ben je gek, dan zou je toch geen zonnemeer hebben om elke zondag te voetballen".

Zondagmiddag 3 november, even voor half drie. De Zweef zit in de Enschedese kleedkamer. Trainer Herman Morsink houdt een laatste „peptalk". „Jongens, hadden jullie daar ook zo'n last van", merkt voorstopper Benno Jannink langs zijn neus weg op. Vragende gezichten. „Zo mistig als het vanocht om drie uur was". Gelach.

Kuper en At Velten peilen elkaars kans

(door René Beune)

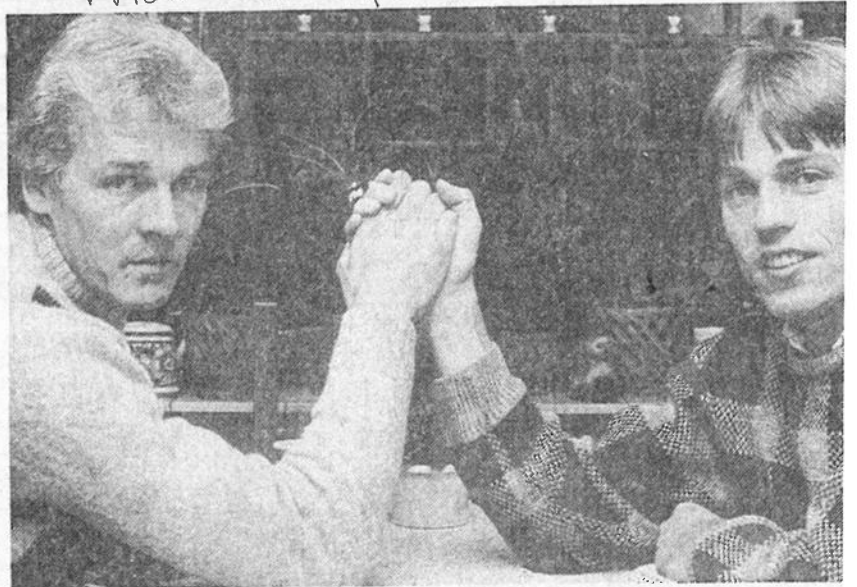
VRIEZENVEEN – Niet alles wat Arend Steunenberg zegt moet altijd even serieus worden genomen. Maar met één uitspraak heeft de dit seizoen bij Deto teruggekeerde voetbaltrainer in ieder geval volkomen gelijk. „Ik kan de competitieleider echt niet volgen", zo stelde hij tijdens de voorbereiding op dit seizoen enigszins verongelikt vast. „Door de promotie van Enter Vooruit hebben we voor het eerst sinds 1979 weer eens regionale derby's in het zaterdagvoetbal. Dan is er toch niets mooiers dan die wedstrijd op de eerste competitiedag in te passen. Maar nee hoor, in plaats daarvan spelen we pas op 2 november tegen elkaar. Dat kan je een bult publiek schelen".

Dit laatste moet nog maar worden afgewacht, want als je At Velten (24) en Anne Kuper (29) mag geloven is de streekderby in zowel Vriezenveen als Enter de laatste dagen hét onderwerp van gesprek. „Maar", voegt At Velten, die onlangs tot aanvoerder is gebombardeerd van Enter Vooruit, er voor alle duidelijkheid aan toe, „onder alle spelers leeft die wedstrijd pas sinds afgelopen zaterdag. Kwalitatief schat ik Deto iets hoger in. Toch", zo probeert Anne Kuper te voorkomen dat Enter Vooruit al te nadrukkelijk in de underdogpositie komt, „zegt dat niets. In zo'n wedstrijd met erg veel toeschouwers kun je de meest vreemde dingen verwachten. Dat is ook het mooie van een streekderby".

Als voetballers zijn At Velten en Anne Kuper onbekenden voor elkaar. Ze hebben elkaar nog nimmer in wedstrijdverband in actie gezien. Buiten het feit dat beiden altijd voor een en dezelfde club hebben gespeeld en dat ze voetballen met afgeakte kousen, zijn er nauwelijks overeenkomsten. Kuper moet het als verdediger vooral van zijn instelling hebben en blijkt een makkelijke prater. At Velten daarentegen is een technisch uiterst vaardige middenvelder die zich aanvankelijk opwerpt als een zeer behoevende en schuchtere gesprekspartner.

De Entenaar had afgelopen dinsdag een „puntenvoorsprong" op Kuper kunnen nemen door de oefenwedstrijd van Deto tegen En-

■ Anne Kuper (rechts) en At Velten zijn klaar voor het duel

ter als toeschouwer bij te wonen. „Ik was verkouden", geeft Velten kort en bondig als verklaring voor zijn absentie. „Als je niet kunt trainen kun je ook geen wedstrijd bezoeken. Wat had ik er trouwens ook moeten zoeken? De sterke punten van Deto zullen heus wel bij de trainer bekend zijn en verder vind ik dat je je sowieso niet al te veel aan de tegenstander moet aanpassen. Het lijkt me het beste dat je uitgaat van je eigen sterke punten".

Dat laatste bleek echter tot dusverre het grote probleem voor Enter Vooruit. Menig tegenstander in de tweede klasse liep zich in het vorige seizoen stuk op de succesvolle counteractiek, waarin hoofdrollen waren weggelegd voor de broers At en Folkert Velten.

Dit spelpatroon komt in de eerste klasse aanmerkelijk minder goed tot zijn recht. „Toch", meent At Velten, „is me de overgang van de tweede naar de eerste klasse allerminst tegengevallen. Ik vind zelfs dat er in de eerste klasse minder geschopt wordt en dat je er meer ruimte krijgt. Probleem is alleen nog dat de spelers die het spel moeten maken, waar ik me zelf ook toe mag rekenen, nog niet op het juiste niveau spelen. Daarom

heeft onze trainer, Gerard Marsman denk ik nu bewust gekozen voor een systeem met twee in plaats van drie spitsen. Hij vindt die aanpassing nu noodzakelijk, ondanks het feit dat we beschikken over specifieke vleugelspitsen".

Bij Deto was het in de eerste competitiewedstrijden ook alles behalve rozegeur en maneschijn. Desondanks houdt Steunenberg onverkort vast aan drie spitsen.

„Dat we slecht en veel te wisselvallig speelden, had niets te maken met de manier van voetballen", vindt Anne Kuper. „Steunenberg moest eerst weer aan ons wennen en wij aan hem. Dat heeft even geduurd, want nu pas staan alle spelers op de juiste plaats. Dat geldt ook voor mezelf. Als rechtsback voel ik me beter in mijn element dan op het middenveld. Je lekker vastbijten in een tegenstander en als het kan ook nog opkomen langs de lijn".

Het grote verschil tussen Deto en Enter Vooruit is dat het elftal van laatgenoemde club met uitzondering van René van Diermen bestaat uit rasechte Enternaren. Daarin zal, valt op te maken uit de woorden van At Velten, ook niet

snel verandering in komen. „Ik weet dat Marsman daar anders over denkt, maar zelf zou ik nog liever degraderen dan dat ik een heel vreemdelingenlegioen om me heen zou krijgen. Nieuwelingen zijn best welkom, maar ze moeten er op rekenen dat er geen stuiver te verdienen valt". Waarop Anne Kuper onmiddellijk in de tegenaanval gaat. „Ho'ns even, ik heb bij Deto ook nooit een cent ontvangen. Laat daar geen misverstand over bestaan".

„Het schijnt dat buiten René van Diermen zich nog wel meer spelers hebben aangeboden", vervolgt Velten. „Die vroegen echter meestal direct wat de kilometervergoeding was. Jammer dan, want die is nul-komma-nul. Ik weet dat sommige verenigingen daar anders over denken, maar bij ons gebeurt dat dus gewoon niet.

Ik sta daar volkomen achter, ook al heeft dat de consequentie dat we door die geringe inbreng van buitenaf een te smalle selectie hebben.

We moeten het er maar mee zien te redden, ook al zijn Kobus Schellevis en Johan Nijland nu door blessures niet inzetbaar. Kampioen hoeven we toch niet te worden. Als we ons maar handhaven".

Enter V. maakt het Deto niet moeilijk

14 november 1985

(Door Frank van Cooten)

Enter - Donkere wolken pakken zich langzaam samen boven sportpark De Werf in Enter. Koesterde de thuis spelende ploeg aan het begin van de wedstrijd nog enige hoop tegen strekgenoot Deto, na negentig minuten kon de trieste balans wor-

Deto had een zeer gemakkelijke middag. Trainer Arend Steunen-berg had dit nooit verwacht. „Ik had niet gedacht dat het zo eenvoudig zou gaan. In streekderby's kan het namelijk alle kanten op. Ik had de jongens dan ook op het hart gedrukt zeer voorzichtig te spelen. Maar daar konden wij snel van afstappen”.

De spelers van Deto hadden de woorden van Steunenberg inderdaad goed in hun oren geknoopt. Door veel lange trappen naar voren en veelvuldig terugspelen op doelman Mulder probeerden ze de eerste helft zonder klerscheuren door te komen. Enter bouwde praktisch geen enkele fatsoenlijke aanval op, zodat de pakweg tweeduidend toeschouwers een bloedeloze vertoning kregen voorgeschoteld. Enter mocht zelfs nog van geluk spreken dat het bij de rust nog slechts 0-1 was. Vooral Jan Wetering kreeg enkele ideale mogelijkheden de score te openen. Maar door zijn eigen falen en red-dingen van keeper Bert Velten bleef de schade nog beperkt. Maar het was toch Jan Wetering die in

den opgemaakt. Het gaat niet in de eerste plaats om de 2-4 nederlaag, maar wel op de manier waarop dat gebeurde. De ploeg uit Vriezenveen dicteerde het spel met meet af aan. Enter Vooruit deelde alleen maar enkele speldreppen uit. Het kwam er eenvoudigweg niet aan te pas. Een penibele laatste plaats op de ranglijst is het gevolg hiervan.

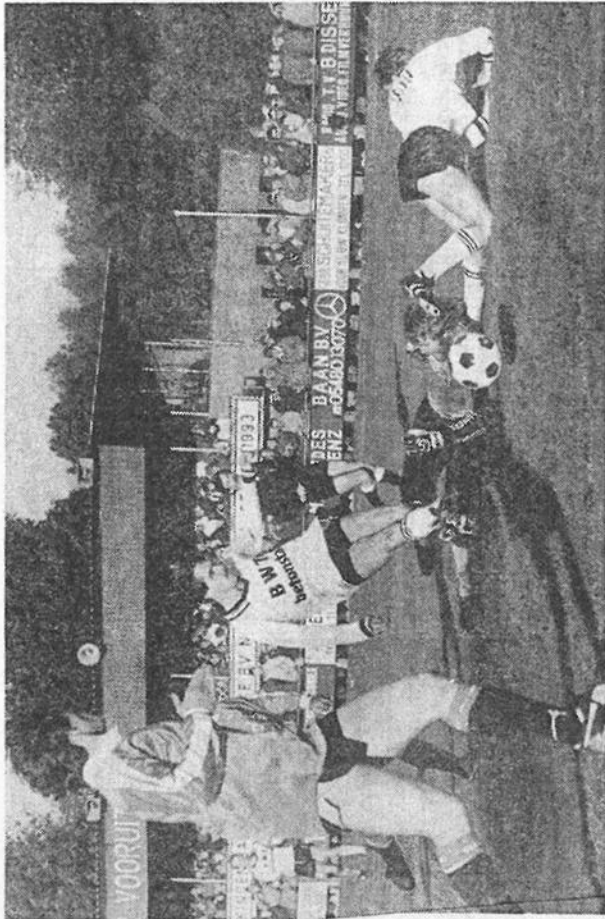
speelde. In de elfde minuut leverde dit ook de verdiende en verwachte 0-2 op. De verdediging van de thuisclub werd door een handig steekpassje van Wetering het bos ingestuurd, waarop de sterk spelende Hans Letteboer de bal langs Bert Velten schoof. Het publiek veerde vier minuten later nog op, toen Henk Peppels na een grove verdedigingsfout 1-2 liet aantekenen, maar meer dan een stuipsteking was dit niet. Nauwelijks een minuut later viste Velten immers opnieuw de bal uit het net. Het gespikkeld ding belandde na een voorzet in een kluwen van spelers, waarbij Wetering het geluk van de sterkste had. Hij liep misschien zonder dat hij er erg in had met de bal in het doel.

Enter hield het toen al helemaal voor gezien. Aangeslagen als het was. En Deto counterde vrolijk verder. De verdediging van Enter was nergens meer te bekennen. De vierde treffer was dan ook geen verrassing meer. Letteboer stak het halve veld over, kwam geen verdere tegenstand tegen en verschalkte Velten met een wonderschone lob:

eerste klasse

blessuretijd een loepzuivere voorzet van Jed Kerr verzilverde. Trainer Gerard Marsman baalde daar ontzettend van. „Het zelfvertrouwen was al zo gering. Je hoopt op een opleving in de tweede 45 minuten. Maar als je dan vlak voor rust een treffer om je oren krijgt, is dat funest. Het geloof in eigen kunnen werd echt helemaal de bodem in geslagen. Zie dan maar eens een goede tweede helft te spelen”.

Na rust beleefde de neutrale toeschouwer leukere momenten, maar voor de Enter-aanhang werd het huilen met de pet op. Deto speelde veel gedurfter, verzekerd als het natuurlijk was van de voorbreng. Enter daarentegen probeerde het ook wel, maar er was geen sprake van enig overleg. Het liep constant achter de feiten aan. De mannen uit Vriezenveen waren niet een fractie felier, sneller en behendigder. Het leek hierdoor alsof Deto met een man extra

Henk Peppels brengt Enter Vooruit terug in de wedstrijd tegen Deto door 1-2 te scoren. Doelman Erik Mulder (tiggend) en Henk Schepers (links) zijn kansloos

1-4). Dat Bennie Nijland in blessuretijd nog 2-4 scoorde is alleen ingeseind over het karakter van een streektreffer. Trainer Gerard Marsman weet in ieder geval wel waaraan het lag. „Een paar jongens hebben echt beneden hun kunnen gespeeld. Ik weet ook niet wat ik daaraan moet doen. Er straalde helemaal niets vanaf. Er was totaal geen zelfvertrouwen. Dat is toch bepalend voor iedere voetballer. Dat er echt niemand om de bal vroeg, zegt voor mij genoeg”.

De derby leverde dus niet op van wat er van werd verwacht. Deels lag dat aan de beide teams, maar ook arbiter De Ruijter droeg zijn steentje bij. Hij hield het spel te

Arend Steunenberg daarentegen glunderde. „Enter speelde ons prima in de kaart. In het begin kende ik nog mijn twijfels, maar al vlot bemerkte ik dat Enter niet in haar goede doen was. Toen liet ik door schemeren aanvullender te gaan spelen. Je hebt het resultaat gezien”.

Opstelling Enter: Bert Velten, Ton Brinke, Gerrit Nijland, De Lange, Van Diekmann, Al Velten, Smit, (Schellevis), Peppels, Folkert Veltens, Bennie Nijland, Plumiers.
Deto: Mulder, Groot, Kamp, Schepers, Kuper, Pijls, Kerr, (Stoop), Wetering, Ekkal, Letteboer, Van Veen.

amateurs in cijfers

Eerste klasse C: Angels, Blauw Wit 0-2, Oranje Nassau-AVV 6-2, Bernekom-Genemulden 5-1, Elim-ACV 0-1, ESA-Flevo Boys 2-0, IJVV-DOSK 2-3, Enter V.-Deto 2-4.

ACV	9	7	0	2	14	29	6
Deto	9	4	3	2	11	18	13
DOSK	9	5	1	3	11	16	14
Bernekom	9	4	2	10	16	16	9
Flevo Boys	9	4	2	3	10	15	12
AVV 66	9	4	2	3	10	15	12
OJVV	9	4	2	3	10	15	12
IJVV Nassau	9	4	2	3	10	15	12
IJVV	9	3	3	3	9	13	14
Elim	9	3	1	4	8	12	14
Blauw W. 34	9	2	4	3	8	11	19
ESA	9	2	3	4	7	10	25
Genemulden	9	2	3	4	7	10	21
Angels	9	2	2	5	6	9	15
E. Vooruit	9	2	1	6	5	17	27

Zaterdag a.a.z. Genemulden-Oranje Nassau, AVV 66-SC Angels, Blauw Wit-Enter V., Deto-IJVV, DOSK-ESA, Flevo Boys-Elim, ACV-Bernekom.